

ทำเอาตกใจ

เกือบได้เรื่องแล้วไง อยู่ดี ๆ มีคนไปแจ้งเบาะแสว่าสาวคนนี้ค้ายาเสพติด มีของกลางเป็นเงิน แต่ไม่มีหลักฐานเป็นยาเสพติด กว่าจะจบเรื่องได้ สะเทือนใจ

นางสาววังเวงครีบอยู่มาวันหนึ่งก็ต้องตกอกตกใจ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. เข้าตรวจค้นรถยนต์ส่วนตัว และค้นบ้านพัก ซึ่งเป็นสำนักงานด้วย โดยแจ้งว่าได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้ใช้นามแฝง แจ้งเบาะแสการค้ายาเสพติดรายใหญ่ในอำเภอแห่งหนึ่ง และเพื่อให้มีหลักฐานครบถ้วน นามแฝงก็ได้ส่งสำเนาภาพถ่ายธนบัตรรวม ๒,๐๐๐ บาทให้ด้วยและแจ้งว่าในวันที่เท่านั้นจะมีการซื้อขายยาเสพติดจากผู้ค้ารายนี้ โดยใช้รถยนต์อะไร หมายเลขทะเบียนอะไร และผู้ค้าจะไปหลบซ่อนตัวที่ไหน ซึ่งตรงกันกับนางสาววังเวง ในวันดังกล่าวเจ้าหน้าที่ได้เข้าปฏิบัติการตรวจค้นรถยนต์ และที่บ้านพักของนางสาววังเวงซึ่งเป็นที่ทำงานด้วยแต่ไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย แต่พบเงินในกระเป๋ามีหมายเลขตรงตามทีผู้ร้องเรียนแจ้งไป โดยนางสาววังเวงให้การว่าพบเงินวางอยู่ในรถจึงเก็บไปเข้าใจว่าเป็นเงินของตนเอง นางสาววังเวงและญาติได้ทำหนังสือชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจากการตรวจสอบประวัติไม่พบว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด นางสาววังเวงจึงมีหนังสือถึงสำนักงาน ป.ป.ส. ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน และหมายเลขโทรศัพท์ที่ส่งหนังสือร้องเรียนไปทางโทรสาร แต่สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่าเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายหรือระเบียบคุ้มครองมิให้เปิดเผย และผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และมีเอกสารแนบท้ายคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ส. ไม่ให้เปิดเผย นางสาววังเวงจึงมีหนังสือไปอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือส่งเอกสารตามอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อประกอบการพิจารณา โดยชี้แจงรายละเอียดการปฏิบัติการ และเหตุผลที่แจ้งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวข้างต้นที่ได้อ่านกันแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือหนังสือแจ้งเบาะแสรายการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ลักษณะรถยนต์ บ้านเลขที่ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสารที่ส่งหนังสือร้องเรียน ประเด็นนี้นางสาววังเวงเป็นผู้มีส่วนได้เสีย สมควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนเอง ในเมื่อหนังสือไม่ระบุชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้ง และการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามเบาะแสที่ได้รับแจ้งนั้นเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรือเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) จึงให้สำนักงาน ป.ป.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาววังเวง

เรื่องนี้เป็นประโยชน์และเป็นตัวอย่างเรื่องใกล้ตัวที่เรานึกไม่ถึงครับ อาจเกิดกับใครก็ได้ หากต้องการเอกสารราชการไปใช้คุ้มครองสิทธิของตนเองแล้วไม่ได้ ขอให้นึกถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการครับ เพราะ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ติดต่อได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๑๑๖/๒๕๖๐)